

Svar (af 10. april 1969):

Industrirådet kan i princippet tiltræde lovforslaget og dets målsætning, men finder, at der på enkelte punkter bør foretages nogle ændringer til beskyttelse af industriens interesser.

A. Industrirådet anfører, at industriens langtidsplanlægning ved køb af landbrugsjendomme til senere industriel anvendelse ofte kolliderer med kommunernes byplanlægning. Industrirådet ønsker derfor, at målsætningen ved fastlæggelse af byzoner (lovforslagets § 4) modificeres, således at byudviklingsudvalgene ved inddragelse af arealer til byzone fuldt ud respekterer de dispositioner, som industrien måtte have foretaget som led i industriens langtidsplanlægning.

Lovforslagets § 4 foreskriver, at der under byzoner til enhver tid skal være inddraget så store arealer, at der er tilstrækkelig jord til dækning af de kommende års behov for opførelse af bolig- og erhvervsbebyggelse. Ved zonedragningen må allerede foretagne dispositioner, herunder industrivirksomheders erhvervelse af landbrugsjord, tages i betragtning. Men dette forhold er kun ét blandt de mange momenter, der er relevante. En imødekommelse af industrirådets ønske vil i realiteten betyde, at byzonerne afgrænses af industrien og ikke af kommunalbestyrelsen eller byudviklingsudvalget.

B. I forbindelse hermed ønsker Industrirådet, at der i lovforslagets § 1 gives udtryk for, at loven også har til formål at medvirke til, at arealer, hvori der findes råstoffer, friholdes for bebyggelse.

Det kan ikke anbefales at udvide lovforslagets formålsbestemmelse som ønsket af Industrirådet. Problemet vedrører i og for sig ikke spørgsmålet, hvor grænsen mellem „land“ og „by“ skal trækkes, men derimod det byplanmæssige spørgsmål om, til hvilket anvendelsesformål et givet areal skal forbeholdes. Dette forhold reguleres i et vist omfang i kommunernes byplanlægning bl. a. gennem udarbejdelse af byplanvedtægter og bygningsvedtægter. Proceduren for udarbejdelse af disse vedtægter tilsikrer grundejerne mulighed for at få varetaget eventuelle interesser i friholdelse af arealer med henblik på udnyttelse af råstoffer i jorden.

C. Industrirådet nærer bekymring for, hvorledes bestemmelserne i lovforslagets

§§ 6-8 vil blive administreret. Man befrygter, at der vil blive udvist stor tilbageholdenhed med at meddele industrien de fornødne tilladelser til bebyggelse i landzone, uanset at det for en række industrier er væsentligt, at de netop placeres i landzone af hensyn til vandindvinding, spildevandsafledning, råstofindvinding m. v., og uanset at det må være i samfundets interesse, at virksomheder, der udvikler røg, støj og lugt, ikke placeres i umiddelbar nærhed af bymæssig bebyggelse. Under henvisning til naturfredningslovens § 22, der generelt tillader bebyggelse til „andet på stedet naturligt erhverv“ end landbrugsbebyggelse m. v., henstiller Industrirådet, principalt, at lovforslagets §§ 6-8 udformes i overensstemmelse hermed, og subsidiært at der i selve loven fastsættes hertil svarende bindende retningslinjer for amtsrådenes, byudviklingsudvalgenes og boligministeriets administration af landzonebestemmelserne.

Som anført i forelæggelsestalen (sp. 1571) og bemærkningerne til lovforslaget (side 12, v. sp.) er det ikke hensigten med bestemmelserne i lovforslagets §§ 6-8, at der i landzonerne kun må opføres landbrugs- og skovbrugsbyggeri. Formålet er alene at give amtsrådet henholdsvis byudviklingsudvalget lejlighed til i hvert enkelt tilfælde at vurdere, om en ønsket bebyggelse m. v. vil være forenelig med lovens formål, når også bebyggelsens følger virkninger i relation til forholdene og udviklingstendenserne i det pågældende område tages i betragtning.

Nogle industrier m. v. kan kun og andre industrier kan med fordel placeres i landområderne, men forholdet egner sig ikke til behandling i lovtæksten. Som også anført i bemærkningerne til lovforslaget vil der imidlertid blive redegjort nærmere herfor i et cirkulære.

D. Hvis henstillingerne nævnt under C ikke følges, ønsker Industrirådet, at erstatningsbestemmelserne i lovforslagets § 12 udformes således, at industrien ikke lider tab ved de dispositioner, som industrien allerede har foretaget som led i dens langtidsplanlægning og uden antydning af spekulationsinteresser. Særligt med henblik på planlagt udnyttelse af råstoffer i jorden ønsker Industrirådet, at der bliver mulighed som efter den gældende byreguleringslov for er-